

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

«Prop de Déu i dels germans»

Aquest és el lema que la Conferència Episcopal Espanyola ens ha proposat per viure amb plena intensitat i sentit la jornada a favor de les vocacions sacerdotals, que celebrarem el 19 de març, Dia del Seminari.

La proximitat entre dues persones sempre significa entrega, generositat i donació de vida. Jesús ens ha ensenyat a entregar-nos com Ell s'entrega a nosaltres: «Em va estimar i es va entregar ell mateix per mi» (Ga 2,20), «Això és el meu cos, entregat per vosaltres» (Lc 22,19b). Jesús mai va dir als apòstols «coneix-te a tu mateix», sinó «coneix el meu amor».

La felicitat de l'home no es pot plantejar amb els criteris del món, sinó amb els criteris de Déu. No es pot enfocar amb l'egoisme, sinó amb una sincera i autèntica relació d'amor cap als germans. Quantes vegades mirem Déu i els germans tancats en nosaltres mateixos? No hem de tenir por d'obrir-nos a la presència de Déu i a l'entrega als germans.

La trobada de cor a cor il·lumina la vida amb l'amor de Déu: hi ha una trobada personal i hi ha una llum que ens il·lumina i ens supera, només llavors acceptem amb fe el que el Senyor ens manifesta. Això és el que marca una vida. Cal aprendre a mirar cada home des del cor de Déu amb aquesta actitud i amb aquesta mirada, corresponent a l'amor de Déu.

La conversió de l'home pecador es dona en experimentar aquest Amor contemplant Crist i obrint-se al seu Cor mansuet i humil. En el Cor de Crist se'ns revela el cor de l'home. La maduresa de la vida cristiana consisteix a aprendre a mirar cada persona des del cor de Déu amb una permanent simpatia cap a tota la creació.

Demanem al Senyor que no faltin joves que responguin a la seva crida per ser sacerdots, servidors de la comunitat, instruments de l'amor de Déu cap a totes les persones. I acompanyem els nostres se-

Inauguració del curs 2016-2017 al Seminari Conciliar

minaristes perquè continuïn avançant amb generositat en el camí emprès. Que no tinguin por, ja que ser sacerdot és una vocació i un servei preciós.

Estic molt content de veure que els joves segueixen responent la crida del Senyor. El nostre Seminari funciona. Hi ha un bon grup de joves alegres, senzills, entregats a l'estudi i al servei en les diverses parròquies de la diòcesi durant els caps de setmana. Els he visitat, he parlat amb cadascun d'ells, hem compartit plegats l'oració i el menjar. Puc dir que són joves arrelats en la societat d'avui, amb el cor seduït pel Senyor i frisosos per servir les persones.

Avui, festivitats de Sant Josep, els seminaristes Josep Roca, Pere Alavedra, Alberto Moreno-Palancas i Iñaki Marro seran ordenats diaques a la basílica de la Sagrada Família. Preguem per ells i per les seves famílies.

Estimats diocesans, us animo a demanar a l'Amo dels sembrats mans per segar-los. I demaneu per nosaltres, els sacerdots, que siguem un entre nosaltres, que siguem un amb el poble, aquest Poble de Déu, que sovint camina com les ovelles sense pastor. El Senyor no es deixarà guanyar en generositat.

ACTUALITAT

Missa per la vida a la Sagrada Família

El proper diumenge 26 de març, a les 17 hores, tindrà lloc a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona la Missa a favor de la Vida, amb el lema «L'alegria de l'amor es viu en família».

L'arquebisbe Joan Josep Omella i el bisbe auxiliar Sebastià Taltavull hi concelebraran amb altres bisbes de la Tarraco-

nense, ja que en aquest acte hi participaran les diòcesis que tenen la seu a Catalunya.

Per assistir-hi cal recollir les invitacions gratuïtes a la Delegació de Pastoral Familiar de Barcelona (c/ Diputació, 231), des de dilluns 20 de març al divendres 24, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

Missa a favor de la Vida:
"L'alegria de l'amor
es viu en família"

Amb la participació de les diòcesis
amb seu a Catalunya

BASILICA DE LA SAGRADA FAMILIA
Diumenge 26 de març a les 17:00

Recollida d'invitacions a les esglésies
delegacions diocesanes de Pastoral Familiar

ENTREVISTA

Religió digital

ALBA SABATÉ

L'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura ha enquestat 1.858 adolescents i joves catalans —d'entre 12 i 18 anys— de les 13 religions presents al país, excepte de la ciutat de Barcelona. L'estudi *Adolescents, joves, religions i tecnologia. El cas català*, mesura la temperatura de la religió entre els joves i la presència que la fe i l'espiritualitat tenen en la seva vida digital. L'Alba Sabaté és membre de l'Observatori.

Quines conclusions n'heu tret?

Hem detectat que els adolescents i joves catalans són creients en la seva majoria, però que només un 16% fan servir la religió digital —aplicacions, webs, jocs i xarxes socials relacionats amb les diferents confessions. Això passa perquè pocs tenen integrada la religió en el seu dia a dia. Sí que hi ha un ús més elevat de religió digital en els adolescents i joves de religions minoritàries.

Si als joves els mou la religió, què és el que falla?

Cal que la religió també es mogui cap a ells d'una manera flexible i adaptada al seu ritme diari. La religió digital és una bona opció per aconseguir-ho, amb *apps* per pregar, escoltar l'Evangeli diari... Es tracta d'anar allà on són els joves, i al món digital hi tenen una presència clara: més del 90% accedeixen a internet diverses vegades al dia. Els joves que fan servir la religió digital proposen que s'inclouguin més eines per promoure el debat i la interacció entre els diferents usuaris.

Què cal potenciar?

Eines perquè coneguin millor les religions en general. El món *online* hi pot contribuir. De tota manera, cal que els joves tinguin criteri per saber distingir els continguts rigorosos dels que no ho són. Una base de coneixement sòlida serà clau per trencar molts prejudicis, així com per promoure el diàleg entre les diverses religions.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Ho poso tot a les seves mans

Preparant les exèquies d'en Xavier, el celebrant preguntà als fills, alumnes de Primària: «Què voleu que digui del pare?» Sense dubtar, van respondre: «Que era una persona fantàstica que va estimar molt la seva família i tots els nens i nenes del món». Gran part de la seva vida va estar dedicada a la recerca de pautes pedagògiques que poguessin afavorir una educació integradora i plena al nostre país i a tot arreu. Va esdevenir-ne un referent. Excel·lí com a pedagog i més com a persona bona.

Era un home entusiasta, compromès, disponible i obert a col·laborar, sense desanimar-se mai. Connectava amb les persones. Responsable i entusiasmada per fer bé la feina amb un cor sensible i transparent. Visqué la seva fe en Jesús donant-ne sempre testimoni. Com s'havia anat configurant aquesta personalitat? Parlava agrait «del pare i de la mare que el van educar en l'amor al treball, a la responsabilitat, a la senzillesa, a la solidaritat i a l'estudi». I afegia: «El tresor més bonic ha estat que la mare m'ha transmès la fe». També hi col·laboraren les vivències del seu pas pels grups d'esplai i pels del moviment Hora-3, l'escola, la universitat i les anades a Taizé.

Detectat el càncer, va fer un escrit adreçat als seus companys de l'esco-

la: «Gràcies pel temps que m'heu dedicat en els vostres pensaments, i per les vostres pregarries, per haver-me tingut present al parlar de la meua situació amb els vostres més propers, pels missatges d'esperança, afecte, alegria i d'ànim [...]. Gràcies per les vegades que heu volgut parlar amb mi, però no ho heu fet per no molestar-me o per respectar els meus; per acompanyar la meua família amb els vostres missatges afectuosos; amb la vostra mirada i també amb els vostres silencis. Gràcies per haver-me escoltat i haver transformat la vostra tristesa i ràbia inicials en saber la meua malaltia, en força per lluitar per la vida.»

En una de les darreres pregarries, expressava la seva confiança en Déu tot dient: «Pare, que no es faci la meua voluntat sinó la teua. Vull abraçar la creu de la malaltia per vèncer-la i transformar-la en vida, en resurrecció. Tinc dolor, em fa mal l'esquena, però què...? És tanta l'estimació que rebo de Déu que res ni ningú no podrà apartar-me d'Ell. I voldria cridar i dir a tothom aquesta experiència. Sento la vida, estimo la vida i poso tot el que sóc i tinc, i tot el que hi ha en el meu cor, a les seves mans.»

Només resta dir: Amén!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Mi apostolado: la bondad»

La escritora Gloria Fuertes dijo: «Prefiero una **persona buena** a otra **muy inteligente**. Intuyo la **bondad** de **Dios** en **todo**. Sólo me **atrae** la gente **buena**. Por eso tengo la **convicción** de que hay **Alguien** que es el **Bueno** por **excelencia**. Es la **Luz**, el **Foco** de la **Bondad**.»

Todos llevamos en el **corazón**, y lo manifestamos en el **rostro**, en el **exterior**, la **autenticidad** o la **falsedad** de nuestro **seguimiento** de **Jesucristo**. **Mostramos el amor** o la **apatía** que sentimos por **Dios** y por los **demás**. El superior general de los Misioneros del Espíritu Santo de México ha dicho:

«La mejor **propaganda vocacional** no está en **internet**, está en **nuestro rostro**, en **nuestras acciones**.»

Carlos de Foucauld, de vida acomodada, militar, apasionado por el saber, de placeres insaciables —en términos de Nietzsche—, de *vida vivida al límite*, convertido a Cristo, llevó el Evangelio al desierto del Sáhara y a los pueblos nómadas. Anotó en su libreta los consejos que le había dado el padre Huvelin, su director espiritual. Escribía:

—«Mi **apostolado** debe ser: la **bondad**.

—»**Viéndome**, se deben decir: Si esta persona es **buena**, su religión es **buena**.

—»Si me preguntan por qué soy **amable** y **bueno**, debo responder:

—»Porque soy servidor de un **Bien más Grande** que **yo**.»

Lectures de la missa diària i santoral

20. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)
[2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, espòs de la benaurada Verge Maria; sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dissabte [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ † Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.)
[1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41 (o bé: 9,1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

DIUMENGE III DE QUARESMA

COMENTARI

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,3-7)

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! ¿Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «¿Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran». El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure». Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel.

I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «¿El Senyor és amb nosaltres o no hi és?»

Salmo responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssim la seva veu: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo; / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 5,1-2.5-8)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. ¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 4,5-42)

(Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua». Li diu la samaritana: «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada». Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. ¿D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el bestiar. ¿Sou més gran vós que no pas ell?»; Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna». Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou».

«Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem». Jesús li respongué: «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres, no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu».

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món».

Lectura del libro del Éxodo (Éx 17,3-7)

En aquellos días, el pueblo, sediento, murmuró contra Moisés, diciendo: «¿Por qué nos has sacado de Egipto para matarnos de sed a nosotros, a nuestros hijos y a nuestros ganados?». Clamó Moisés al Señor y dijo: «¿Qué puedo hacer con este pueblo? Por poco me apedrean». Respondió el Señor a Moisés: «Pasa al frente del pueblo y toma contigo algunos de los ancianos de Israel; empuña el bastón con el que golpeaste el Nilo y marcha. Yo estaré allí ante ti, junto a la roca de Horeb. Golpea la roca, y saldrá agua para que beba el pueblo». Moisés lo hizo así a la vista de los ancianos de Israel. Y llamó a aquel lugar Masá y Meribá, a causa de la querrela de los hijos de Israel y porque habían tentado al Señor, diciendo: «¿Está el Señor entre nosotros o no?».

Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

(Rom 5,1-2.5-8)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

En efecto, cuando nosotros estábamos aún sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; ciertamente, apenas habrá quien muera por un justo; por una persona buena tal vez se atrevería alguien a morir; pues bien: Dios nos demostró su amor en que, siendo nosotros todavía pecadores, Cristo murió por nosotros.

✠ Lectura del Santo Evangelio según san Juan (Jn 4,5-42)

(Versión abreviada)

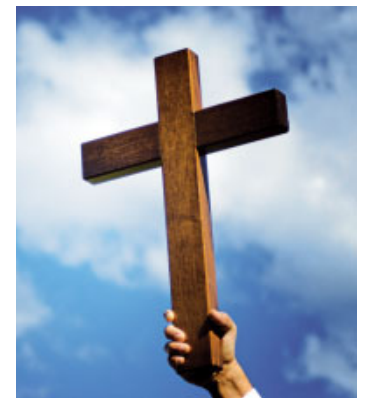
En aquel tiempo, llegó Jesús a una ciudad de Samaria llamada Sicar, cerca del campo que dio Jacob a su hijo José; allí estaba el pozo de Jacob. Jesús, cansado del camino, estaba allí sentado junto al pozo. Era hacia la hora sexta. Llegó una mujer de Samaria a sacar agua, y Jesús le dice: «Dame de beber». Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida. La samaritana le dice: «¿Cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mí, que soy samaritana?» (porque los judíos no se tratan con los samaritanos). Jesús le contestó: «Si conocieras el don de Dios y quién es el que te dice "dame de beber", le pedirías tú, y él te daría agua viva». La mujer le dice: «Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?». Jesús le contestó: «El que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna». La mujer le dice: «Señor, dame esa agua: así no tendré más sed, ni tendré que venir aquí a sacarla».

«Veo que tú eres un profeta. Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén». Jesús le dice: «Créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén adorarán al Padre. Vosotros adoráis a uno que no conocéis; nosotros adoramos a uno que conocemos, porque la salvación viene de los judíos. Pero se acerca la hora, ya está aquí, en que los verdaderos adoradores adorarán al Padre en espíritu y verdad, porque el Padre desea que lo adoren así. Dios es espíritu, y los que lo adoran deben hacerlo en espíritu y verdad». La mujer le dice: «Sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, él nos lo dirá todo». Jesús le dice: «Soy yo, el que habla contigo».

En aquel pueblo muchos creyeron en él. Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le rogaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que él es de verdad el Salvador del mundo».

Evangelitzats, evangelitzarem

P. JAUME SIDERA, claretia

La samaritana troba vora el pou el Mestre jueu assedegat. També ella té set. Set d'aigua: ara, al pic del dia, ha de venir al pou. Set d'amor: cinc marits i encara no en té prou. Assedegada de saber: qui ets tu que em demanes aigua a mi, dona i samaritana? Dóna-me'n d'aquesta aigua de vida plena.

Ets el Profeta? Mira. Jueus i samaritans ens barallem perquè els uns i els altres creiem que tenim l'exclusiva del culte de Déu. Què hi dius? Ara com ara, li fa Jesús, els jueus tenen raó. Però això s'ha acabat. Cal adorar Déu tal com Ell vol ser adorat: en esperit i en veritat. L'Esperit que habita en nosaltres ens fa dir Abbà, Pare. Som fills i som germans. Aquest és el culte que el Pare vol. Tot altre culte ha estat superat. El temple de Déu no és cap edifici —Jerusalem o Garizim—, sinó la comunitat reunida entorn de Crist Ressuscitat.

Que n'és de bonic tot això! El Messies ens ho explicarà, diu la samaritana. No ho sabia i el tenia davant: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu». La samaritana ha trobat la font de l'aigua viva que delejava. Deixa el càntir i escampa la bona nova: Se m'ha revelat el Messies. Els veïns acuden a la Font de vida eterna. «Queda't amb nosaltres», li fan... En Jesús han trobat el Salvador del món. De tothom.

La samaritana ha fet el seu fer: esbombar la bona nova de Jesús Salvador. Ha posat els seus veïns en contacte amb Jesús. Ja es pot retirar. Ell farà la resta.

També nosaltres ens hem d'escarrassar pel pa de cada dia. Necessitem estimar i sentir-nos estimats. Tenim fam i set de saber i sovint acudim a mestres que ens deixen decebutos. Acostem-nos a Jesús que pot apagar la nostra set. Havent rebut la bona nova, anunciem-la a tothom. Evangelitzats, evangelitzem.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Diumenge 26 (17 h). Missa a favor de la Vida a la Sagrada Família, amb el bisbe auxiliar Sebastià Taltavull i altres bisbes de la Tarraconense.

Actes

Conferència quaresmal amb Mons. Joan Josep Omella. Divendres 24/3 (20.30 h), sobre el Misteri de Calanda. A l'església de Sant Josep de Badalona (c/ d'Enric Borràs 69, t. 933 843 715).

125è aniversari de la Fundació Obra Benèfica Social Nen Déu. Dissabte 25/3 (12 h), a la Catedral, celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Sebastià Taltavull. Organitzen les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors.

Conferències quaresmals amb els GOA. Dues conferències sobre el tema «Els refugiats». **Dia 22/3:** «De què fugen els refugiats?», amb Joaquim Cervera de Justícia i Pau. **Dia 29/3:** «Una mirada cristiana a la crisi dels refugiats»,

amb Mn. Josep M. Jubany de la Delegació diocesana de Pastoral Social. Seran a les 20 h, al Centre parroquial Sant Vicenç de Sarrià (c/ Pare Miquel Serra, 8).

Trobada dels «Amics de sant Francesc». Dia 23/3 (20-21 h), amb el tema: «Ciència i fe», a càrrec de Boris Rodríguez. Al c/ Santaló, 80.

Missa en record de la venerable Doro-tea de Chopitea. Dijous 23/3 (20 h), a la pquia. de Maria Auxiliadora (pg. Sant Joan Bosco 70).

Recessos

Recés quaresmal. Dissabte 25/3 (9.30-13 h), a la parròquia de Santa Tecla (av. de Madrid, 107, t. 933 398 579), predicat per Josep Otón, professor de l'ISCREB i escriptor.

Recés de Quaresma. Dissabte 25/3 (10.30-13 h), reflexió i pregària amb el relat de la passió de Jesús i la nostra vida. A la parròquia del Patriarca Abraham (c/ Jaume Vicens Vives, 6).

Recés de Quaresma al santuari de l'Ajuda (c/ Sant Pere Més Baix, 18). Dissabte 25/3 (17.30 h), amb fra Josep Manuel Vallejo.

Recés a la Casa d'Espiritualitat Betània (c/ Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat). Diumenge 26/3 (10-18 h), amb Mn. Fernando Maristany. Informació i inscripcions: t. 933 751 102, a/e: info@hermanasdebetania.es

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Itàlia amb els franciscans. Ruta franciscana, visitant Greccio, Laverna, Gubbio... i convents de la vall del Rieti. Del 29 de juliol al 5 d'agost. Informació i inscripcions: c/ Santaló, 80, t. i fax: 932 022 757 (places limitades).

Pelegrinatge a Lourdes: Amb les «Misioneras Cruzadas de la Iglesia» (Escola Santa Maria dels Apòstols). Dies 29, 30 d'abril i 1 de maig o 3, 4 i 5 de juny. Informació i inscripcions: t. 933 149 011, a/e: escola@smapostols.org / www.smapostols.org.

Publicacions

300 missatges del papa Francesc. Selecció de Luis Benavides. L'autor d'aquest llibre, de 188 pàgines, editat pel CPL, va ser col·laborador del papa Francesc a l'arxidiòcesi de Buenos Aires.

És un bon llibre per llegir durant la Quaresma. Ofereix 300 missatges del Papa, dividits en tres parts de cent missatges cadascuna. L'Evangelí de la misericòrdia; l'Evangelí del perdó; i tres missatges als bisbes, preveres, religiosos, religioses, seminaristes, novicis i novícies. Cada una de les cites porta la referència del dia i el lloc on la va pronunciar.

De cor a cor. Reflexions personals per compartir, de M. Teresa Quintana. Aquesta obra de 162 pàgines és una continuació de les reflexions sobre temes quotidians i variats d'experiències viscudes per l'autora, expressades en el seu llibre anterior *Intuïcions del cor*, de l'any 2013. Ambdues obres han estat editades per Claret. *De cor a cor* es presentarà el proper dijous 23 de març, a les 19 h, a la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5) i hi intervindran Marcel·lí López, Inés Castel-Branco, Josep M. Alentà, David Jou i l'autora.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

«Cerca de Dios y de los hermanos»

Este es el lema que la Conferencia Episcopal Española nos ha propuesto para vivir con plena intensidad y sentido la jornada en favor de las vocaciones sacerdotales, que celebraremos el 19 de marzo, Día del Seminario.

La cercanía entre dos personas siempre significa entrega, generosidad y donación de vida. Jesús nos ha enseñado a entregarnos como Él se entrega a nosotros: «Me amó y se entregó a la muerte por mí» (Gál 2,20), «Esto es mi cuerpo entregado por vosotros» (Lc 22,19b). Jesús nunca les dijo a los apóstoles «conócete a ti mismo», sino «conoce mi amor».

La felicidad del hombre no se puede plantear con los criterios del mundo sino con los criterios de Dios. No se puede enfocar con el egoísmo, sino con una sincera y auténtica relación de amor hacia los hermanos. ¿Cuántas veces miramos a Dios y a los hermanos encerrados en nosotros mismos? No hemos de tener miedo de abrirnos a la presencia de Dios y a la entrega a los hermanos.

El encuentro de corazón a corazón ilumina la vida con el amor de Dios: hay un encuentro personal y hay una luz que ilumina y arrebat, solamente entonces uno acepta con fe lo que el Señor le manifiesta. Esto es lo que marca una vida. Hay que aprender a mirar

a cada hombre desde el corazón de Dios con esa actitud y con esa mirada, correspondiente al amor de Dios.

La conversión del hombre pecador se da al experimentar este Amor contemplando a Cristo y abriéndose a su Corazón manso y humilde. En el Corazón de Cristo se nos revela el corazón del hombre. La madurez de la vida cristiana consiste en aprender a mirar a cada persona desde el Corazón de Dios con una permanente simpatía a todo lo creado.

Pidamos al Señor que no falten jóvenes que respondan a su llamada para ser sacerdotes, servidores de la comunidad, instrumentos del amor de Dios hacia todas las personas. Y acompañemos a nuestros seminaristas, para que sigan avanzando con generosidad en la senda emprendida. Que no tengan miedo, ya que ser sacerdote es una vocación y un servicio precioso.

Estoy muy contento de ver que los jóvenes siguen respondiendo a la llamada del Señor. Nuestro Seminario

funciona. Hay un buen grupo de jóvenes alegres, sencillos, entregados al estudio y al servicio en las diversas parroquias de la diócesis los fines de semana. Les he visitado, he hablado con cada uno de ellos, he compartido con ellos la oración y la comida. Puedo decir que son jóvenes enraizados en la sociedad de hoy, con el corazón seducido por el Señor y deseosos de servir a las personas.

Hoy, festividad de San José, los seminaristas Josep Roca, Pere Alavedra, Alberto Moreno-Palancas e Iñaki Marro, serán ordenados diáconos en la basílica de la Sagrada Familia. Roguemos por ellos y por sus familias.

Mis queridos diocesanos, os animo a pedir al Dueño de la mies operarios para su mies. Y pedid por nosotros, los sacerdotes, que seamos uno entre nosotros, que seamos uno con el pueblo, ese Pueblo de Dios, que a menudo camina como las ovejas que no tienen pastor. El Señor no se dejará ganar en generosidad.